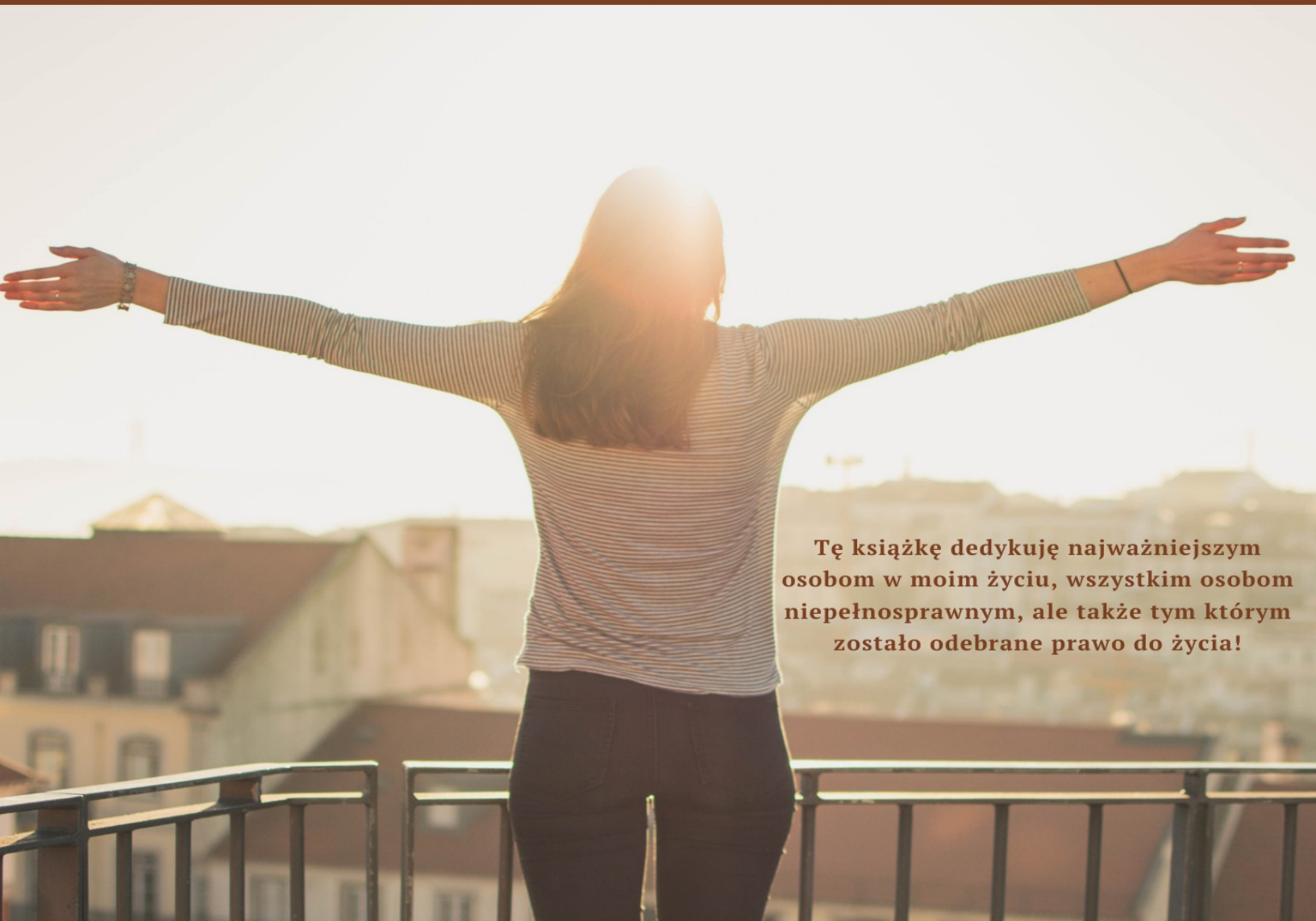

Jestem, żyję, istnieje - autobiografia

Historia kobiety, która przeżyła aborcję

Tę książkę dedykuję najważniejszym osobom w moim życiu, wszystkim osobom niepełnosprawnym, ale także tym którym zostało odebrane prawo do życia!

WOJOWNICY ŻYCIA

NASZE ŻYCIE JEST CIAGŁĄ WALKĄ

www.wojownicyzycia.pl

**ADRIANNA
KATARZYNA KACIŃSKA**

**WYDAWNICTWO
PSYCHOSKOK**

Adrianna Katarzyna Kacińska

Jestem, żyję, istnieję - autobiografia.
Historia kobiety, która przeżyła aborcję

Wersja Demonstracyjna

Wydawnictwo Psychoskok
Konin 2021

Adrianna Katarzyna Kacińska
„Jestem, żyję, istnieję - autobiografia.
Historia kobiety, która przeżyła aborcję”

Copyright © by **Adrianna Katarzyna Kacińska**, 2021
Copyright © by **Wydawnictwo Psychoskok Sp. z o.o.** 2021

Wszelkie prawa zastrzeżone.
**Żadna część niniejszej publikacji nie
może być reprodukowana, powielana i udostępniana
w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody wydawcy.**

Redaktor prowadząca: **Renata Grześkowiak**
Projekt okładki: **Kamil Skitek**
Skład epub, mobi i pdf: **Kamil Skitek**
Stowarzyszenie Pomocy Osobom Niepełnosprawnym
„Wojownicy Życia”

<https://wojownicyzycia.pl/>

Inne moje książki: <https://wojownicyzycia.pl/ksiazki-ady/>

ISBN: 978-83-8119-937-7

Wydawnictwo Psychoskok Sp. zo.o.
ul. Spółdzielców 3, pok. 325, 62-510 Konin
tel. (63) 242 02 02, kom. 695-943-706

<http://www.psychoskok.pl/>

<http://wydawnictwo.psychoskok.pl/>

e-mail: wydawnictwo@psychoskok.pl

Spis treści:

Wstęp	7
Rozdział pierwszy – „(Nie)narodzona”	8
Rozdział drugi – „Życie w cieniu diagnozy”	10
Rozdział trzeci – „Bohaterka dnia codziennego – moja mama”	14
Rozdział czwarty – „Moje cztery ściany i zajęcia z mamą”	21
Rozdział piąty – „Pan nieobecny – mój ojciec”	25
Rozdział szósty – „Moje rodzeństwo i babcia”	30
Rozdział siódmy – „Ukochana Pani Dyrektor”	35
Rozdział ósmy – „Wychowawca z sercem na dłoni” ..	38
Rozdział dziewiąty – „Wiara wychowawcy w wychowanka”	40
Rozdział dziesiąty – „Pouczające trzy lata”	42
Rozdział jedenasty – „Spotkanie z niedowiarkami” ...	51
Rozdział dwunasty – „Moje szkolne zawirowania i projekty”	55
Rozdział trzynasty – „Sukces jest umiejętnością wytrwania tam gdzie inni rezygnują” – Zajęcia z Panią Marią.	59
Rozdział czternasty – „Pani Agata i spotkania przy kawie”	61
Rozdział piętnasty – „Różne spojrzenia na życie”	62
Rozdział szesnasty – „Los jest przewrotny”	64
Rozdział siedemnasty – „Nieoczekiwany zwrot akcji”	67
Rozdział osiemnasty – „Miało być inaczej”	70
Rozdział dziewiętnasty – „Nie pasuję do tego świata”	72
Rozdział dwudziesty – „Niepełnosprawni,. a państwo”	75
Rozdział dwudziesty pierwszy – „Osoby, które	

wniosły dużo dobrego do mojego życia”–	
podsumowanie.....	77
Rozdział dwudziesty drugi – „Moje codzienne	
funkcjonowanie”	79
Postscriptum	92
Podziękowania!	93
Stowarzyszenie Pomocy Osobom	
Niepełnosprawnym „Wojownicy Życia”	95
Moje pozostałe książki	97

*Tę książkę dedykuję najważniejszym osobom w moim
życiu, wszystkim osobom niepełnosprawnym, ale także tym
którym zostało odebrane prawo do życia!*

Wstęp

Nazywam się Adrianna Kacińska. Długo dojrzywałam, aby napisać tę książkę.

Po wielu latach możecie ją wreszcie ujrzeć. Na tych kilkudziesięciu stronach pragnę przedstawić Wam moje życie, a także refleksje związane z ostatnimi wydarzeniami dotyczącymi osób niepełnosprawnych

Rozdział pierwszy – „(Nie)narodzona”

Pewnej pamiętnej nocy z piętnastego na szesnastego grudnia 1999 roku, ktoś próbował pozbawić mnie życia, ktoś chciał abym zniknęła bez reszty z tego świata. Byłam bezbronnym małym człowiekiem, które tak naprawdę będąc w łonie matki nie mogło zrobić NIC. Dla jednych byłam człowiekiem, dla zwolenników aborcji – płodem.

Nastąpiły komplikacje. Krwotok, którego doznała moja mama był tak silny, że w pewnym momencie lekarze musieli ratować nas obie. Na początku mama w ogóle nie chciała, aby przetransportowano ją do szpitala, skutkiem czego została do tego zmuszona. Nie było zbyt dużo czasu, życie moje i mamy wisiało na włosku. Po natychmiastowym wykonaniu cesarskiego cięcia – przeżyłam, jednak mimo to lekarze stwierdzili, że ze względu na mój stan, umrę 48 godzin po urodzeniu, ponieważ zostałam urodzona w zamartwicy. Stało się to przez nierozsądne zachowanie mojej mamy. Z każdym dniem diagnozy na mój temat były różne. Raz miałam nie słyszeć, drugi raz nie widzieć, a w końcu miałam w ogóle nie kontaktować ze światem. Wszyscy, którzy później zajmowali się moim leczeniem nie mogli uwierzyć, że po takich perturbacjach w okresie ciąży – wciąż żyję. Jednak kiedy cudem przeżyłam miałam w ogóle samodzielnie nie funkcjonować, nie być sprawna

umysłowo. Jednym słowem dla wszystkich tych, którzy w tamtym czasie popierali aborcję, byłam jedynie „materiałem genetycznym”, nadającym się tylko i wyłącznie do wyrzucenia. Po upływie kilku miesięcy nastąpiły różnorodne zaburzenia oddychania, wykryto u mnie zapalenie płuc, które przy moich osłabionych funkcjach życiowych mogło okazać się śmiertelne. Mimo to, lekarze podtrzymywali mnie przy życiu, Po wygranej walce, pojawiły się zaburzenia motoryczne, nie byłam w stanie samodzielnie się poruszać, ani siedzieć. Nikt nie był w stanie wykryć diagnozy aż do trzeciego roku mojego życia.

Rozdział drugi – „Życie w cieniu diagnozy”

Wraz z ukończeniem przeze mnie trzeciego roku życia moja rodzina usłyszała ostateczną diagnozę na temat stanu mojego zdrowia - Mózgowe porażenie dziecięce, które uszkodziło mój układ nerwowy, co z kolei znacznie uszkodziło narząd ruchu. Nie mogłam chodzić, ponieważ moje nogi były ze sobą połączone. Tuż po zapoznaniu się ze specyfiką tej choroby dla mojej mamy i reszty rodziny to był nie mały szok.

Wszyscy zastanawiali się jak mi pomóc, jak to leczyć? Jeździliśmy na liczne konsultacje lekarskie. Niektórzy lekarze widząc mój przypadek mieli błędne spostrzeżenia, inni popełniali błędy podczas wykonywania operacji i w ogóle nie chcieli się do nich przyznać. Jedna lekarka pracująca w szpitalu w Prokocimiu, aby zatuszować swój błąd i to, że pogorszyła mój stan, wpadła na pomysł, aby notorycznie gipsować operowane miejsce. Kiedy moja mama sprzeciwiła się temu, ponieważ czuła i widziała, że jest jeszcze gorzej, pani doktor oczekiwała zapłaty, kiedy mama się na to nie zgodziła, pani doktor rozłożyła ręce i zostawiła nas same z problemem. Wreszcie po zakończeniu leczenia w Prokocimiu, okazało się, że nie mogę w ogóle stanąć na nogi. Moją rodzinę to załamało, ponieważ

wszystkie tygodnie rekonwalescencji, a co za tym idzie leżenia w łóżku przez 6 tygodni w gipsie - poszły na marne.

Dopiero po poprawnej operacji w Zakopiańskim szpitalu mój stan stabilizował się. Następnie na mojej drodze pojawili się także Ci, którzy starali się ustabilizować moje codzienne funkcjonowanie. Jednym z nich był pan Adam - lekarz z Buska - Zdroju, dzięki któremu teraz o wiele lepiej funkcjonuję. Jego metody leczenia i rehabilitacji sprawiły, że poprawiono moje zdolności ruchowe i motoryczne. Gdyby nie on do tej pory nie chodziłabym teraz w ogóle.

Pomimo mojej choroby i licznych poświęceń, moje rodzeństwo i mama bardzo mnie wspierali. Otaczali mnie opieką i troską na wszystkich kolejnych etapach mojego życia. Jeździli ze mną na liczne turnusy rehabilitacyjne. Lekarze i fizjoterapeuci dokładali wszelkich starań, aby poprawić moją sprawność. Działali jak na tamte czasy nowatorskimi metodami, uczyli mnie jakie ćwiczenia mogę wykonywać samodzielnie. Moje zdrowie po upływie następnych trzech lat uległo znacznej poprawie, jednak jeszcze w tamtym momencie nie było ono takie jakiego można by oczekiwać. Ciągłe na mojej drodze pojawiały się trudności, które jako mała dziewczynka pokonywałam z podniesionym czołem. Muszę przyznać, że w tamtym okresie najgorsze dla mnie było rozpoczęcie edukacji.

Zupełnie nie wiedziałam co zrobić, aby zaakceptowali mnie rówieśnicy, chciałam, żeby dziewczynki w moim wieku bawiły się razem ze mną zabawkami, chodziły ze mną na przerwy. Niestety to były tylko wyidealizowane marzenia

małego dziecka, które jeszcze nie miało prawidłowego wyobrażenia o rzeczywistości. Często wracając ze szkoły po kolejnym dniu pytałam się mamy „*Mamusiu, dlaczego się ze mnie śmieją*”? Po każdym takim pytaniu moja mama nie wiedziała co mi odpowiedzieć, jak to wytłumaczyć? Często głaskała mnie po głowie mówiąc, że wszystko będzie dobrze. Wierzyła w to, że jej słowa się spełnią, jednak tak się nie stało. Na etapie nauczania od pierwszej do trzeciej klasy szkoły podstawowej dyrekcja podjęła decyzję o przeniesieniu mnie w tryb nauczania indywidualnego, ponieważ ich placówka nie mogła sprostać wymaganiom, które przyniosła ze sobą moja choroba. W kolejnych miesiącach nauczyciele uczący poszczególnych przedmiotów przychodzili do mnie do domu, brakowało mi kontaktu z rówieśnikami, tego zgiełku w szkole, pozytywnej atmosfery. To nie było to samo. Wiedziałam jednak, że muszę się z tym pogodzić, że tak musi być. Nie sądziłam wtedy, że odizolowanie od reszty znajomych to bzdura w porównaniu z tym co stało się później.

*Mała Ada – dwa latka
(2001)*

Koniec Wersji Demonstracyjnej

Moje pozostałe książki

Czy choroba i niepełnosprawność przekreślają szanse na miłość i szczęście?

Ile wart jest związek budowany na kłamstwie?

Historie trzech, młodych kobiet walczących na co dzień ze swoimi chorobami. Poza problemami zdrowotnymi łączy je coś jeszcze – burzliwa miłość oraz poszukiwanie prawdy.

Każde z opowiadań jest inne i ma swój własny scenariusz. Wspólnym mianownikiem jest jednak to, że żadna z dziewczyn nie żałuje swoich decyzji, nawet wówczas, kiedy odkryte prawdy okazują się być druzgocące. Bazując na swych doświadczeniach, nie zawsze pozytywnych, Alex, Julia i bohaterka „Siedmiu lat prawdy” postanowiły budować swoją przyszłość nie popełniając już tych samych błędów.

Bohaterki nie mają łatwego życia, a o swoje szczęście walczą każdego dnia. Choć życiowe drogi bywają kręte, zawsze czeka gdzieś miłość, szczęście, albo zbawienne uwolnienie się od nieszczerých emocji.

Doskonała książka, dla osób, które wątpią w to, że każdy może znaleźć swoje szczęście.

WPROST

PRZED SIEBIE

Zbiór opowiadań
i autorefleksji

LAURA WISIEWICZ

<https://www.psychoskok.pl/produkt/wprost-przed-siebie-zbior-opowiadani-i-autorefleksji/>

„29 aspektów życia. Spojrzenie młodej kobiety” to klarowne poglądy na życie, a także pewnego rodzaju wskazówki dla młodzieży, ludzi zagubionych. To nie jest poradnik z gatunku psychologicznych.

Autorka chce nakłonić czytelnika do przemyśleń, do głębszego zastanowienia się, co tak naprawdę jest sensem życia.

W niniejszej książce autorka wyraża prawdziwą siebie, to co ją inspiruje, denerwuje i zachwyca. Są to jasne poglądy na różne etapy i dziedziny życia, a także dotyczące postaw ludzi w dzisiejszych czasach.

W książce poruszane są między innymi takie tematy jak: małżeństwo, problemy młodzieży, związek, niepełnosprawność, aborcja, młodzież w dobie mediów społecznościowych, odpowiedzialność za innych, motyw szczęścia, wybaczenie.

<https://www.psychoskok.pl/produkt/29-aspektow-zycia-spojrzenie-mlodej-kobiety/>

Książka stworzona z pasją i wielkim zainteresowaniem dotyczącym budowy ludzkiej psychiki. Zawiera wiele podstawowych, a zarazem interesujących aspektów związanych z psychologią ludzkiego umysłu i jego zachowań w różnych sytuacjach.

Jakie są rodzaje osobowości? Kto z nas jest bardziej empatyczny, a kto bardziej asertywny? Co to jest depresja i zaburzenia lękowe? Jaki wpływ na działanie organizmu ma odżywianie?

Autorka porusza też bardzo ważny, a zarazem delikatny temat funkcjonowania społecznego i emocjonalnego osób z niepełnosprawnością w stopniu lekkim oraz dzieci i dorosłych z autyzmem.

Człowiek to istota złożona. Ma w sobie wiele obszarów tajemniczych, fascynujących i trudnych do zbadania. Mózg, umysł i psychika to sfery, które od lat interesowały pasjonatów chcących odkryć, co nas od siebie odróżnia. Każda jednostka ludzka posiada inny intelekt i kieruje się różnymi emocjami. W każdym z nas zachodzą odmienne procesy poznawcze i motywacyjne. Jak więc skonstruowana jest psychika, że zachowujemy się zupełnie inaczej w jednej konkretnej sytuacji?

Nauka o człowieku to ekscytująca dziedzina, a publikacja ta powstała w oparciu o własne obserwacje autorki.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z ZAKRESU PSYCHOLOGII OGÓLNEJ I KLINICZNEJ

Praca w oparciu o własne obserwacje

ADRIANNA KATARZYNA KACIŃSKA

Od zawsze pasjonowała mnie ludzka psychika.
Traktuję to, jak nieodkryty, tajemniczy łąd.
Jestem osobą, która patrzy w głąb duszy człowieka i stara się
zrozumieć wszystkie zachowania i sytuacje.

<https://www.psychoskok.pl/produkt/wybrane-zagadnienia-z-zakresu-psychologii-ogolnej-i-klinicznej-praca-w-oparciu-o-wlasne-obserwacje/>

Dziękujemy za skorzystanie z oferty naszego wydawnictwa i życzymy miło spędzonych chwil przy kolejnych naszych publikacjach.

Wydawnictwo Psychoskok

